

КРЫТЭРЫІ АЦЭНКІ КАМУНІКАТЫЎНАЙ КАМПЕТЭНТНАСЦІ ВУЧНЯЎ ПА БЕЛАРУСКАЙ МОВЕ ЗА КУРС БАЗАВАЙ ШКОЛЫ

У адпаведнасці з сучаснымі патрабаваннямі да моўнай падрыхтоўкі вучняў агульнаадукацыйных устаноў з кожным годам узмацняецца маўленчая накіраванасць курса беларускай мовы. Пры гэтым маўленчая тэорыя (маўленчыя паняцці: тэкст і яго будова, тып, стыль і жанр маўлення) набліжана да патрабаванняў практыкі, яна з'яўляецца асновай для свядомага фарміравання ўменняў і навыкаў камунікацыі [1, с. 7].

Адной з задач школьнага курса беларускай мовы з'яўляецца «фарміраванне камунікацыйных уменняў на аснове авалодання маўленчай тэорыяй (тэкст, тыпы, стылі і жанры маўлення) і культурай маўлення, уменняў ствараць самастойныя вусныя і пісьмовыя выказванні розных тыпаў, стыляў і жанраў» [1, с. 7].

Фарміраванне камунікацыйнай кампетэнцыі ўключае: 1) узбагачэнне лексікі вучняў; 2) развіццё канструктыўна-сіntaxічных уменняў і навыкаў; 3) авалоданне спецыяльнымі маўленчымі ведамі (стыль і тыпы маўлення, тэкст і яго будова, мэтазгоднае выкарыстанне ў тэксце сродкаў моўнай і маўленчай выразнасці) і ўменнямі выкарыстоўваць іх пры стварэнні ўласных тэкстаў; 4) авалоданне ўменнямі і навыкамі ў розных відах маўленчай дзейнасці (чытанне, слуханне, гаворэнне, пісьмо).

Такім чынам, вучань павінен валодаць рэпрадуктыўнай і прадуктыўнай маўленчай дзейнасцю. Традыцыйна ў школьным навучанні для яе ацэнкі выкарыстоўваюцца найперш пераказы і сачыненні. Аднак эфектыўнасць праверкі маўленчых уменняў гэтымі вымяральнікамі неаднолькавая. Пры пераказе вызначаецца, наколькі поўна перададзены змест зыходнага тэксту, сачыненні – наколькі самастойна і поўна раскрыта тэма і асноўная думка.

Адным з патрабаванняў камунікацыйнай кампетэнцыі з'яўляецца ўменне ўспрымаць чужое маўленне і ствараць уласнае выказванне. Ні пераказ, ні сачыненне на літаратурную тэму не даюць магчымасці праверыць гэтыя ўменні.

У расійскай сістэме агульнаадукацыі прынята новая форма экзамена, якая дазваляе ацаніць узровень авалодання не толькі лінгвістычнай, моўнай, але і камунікацыйнай кампетэнцыі. Для гэтага ў экзаменацыйную працу ўключаны наступныя заданні:

- напісанне падрабязнага пераказу на аснове праслуханага тэксту (першы тэкст);

- прапануецца тэкст для ўважлівага прачытання (другі тэкст) з мэтай супастаўлення яго з праслуханым тэкстам і выканання такіх заданняў, як:

1) вызначыць, якая агульная думка аб'адноўвае прачытаны і праслуханы тэксты;

2) напісаць невялікае сачыненне-разважанне (аб'ёмам не менш чым 80 слоў), узяўшы за аснову галоўную думку, якая аб'ядноўвае праслуханы і прачытаны тэксты [2, с. 3-8].

Напісанне падрабязнага пераказу і сачынення-разважання дазваляе вызначыць узровень фарміраванасці комплексу маўленчых уменняў:

- успрымаць інфармацыю, якая ўтрымліваецца ў тэкстах;
- аналізаваць змест праслуханага і прачытанага тэкстаў;
- вызначаць стыль і тып маўлення абодвух тэкстаў;
- фарміраваць і фармуляваць уласную думку;
- кампазіцыйна стройна афармляць звязнае выказванне;
- карыстацца ў маўленні багаццем слоўніка і разнастайнымі граматычнымі формамі і канструкцыямі роднай мовы;
- практычна валодаць нормамі сучаснай літаратурнай мовы.

Сачыненне-разважанне на аснове прапанаванага тэксту як від выніковага кантролю мае шэраг пераваг перад традыцыйнымі спосабамі праверкі камунікатыўнай падрыхтаванасці выпускнікоў – сачынення на вольную цэлітаратурную тэму. Сачыненне-разважанне дазваляе правесці не толькі ўменне ствараць уласнае выказванне, але і ўменне разумець прычытанні незнаёмы тэкст. Істотным з'яўляецца тое, што праца выконваецца на аснове невядомага тэксту, з якім вучань упершыню знаёміцца на экзамене, што выключае магчымасць выкарыстаць хатнія працоўкі, шпаргалкі і г. д.

Недахопам сачынення як кантрольна-вымяральнага матэрыялу з'яўляецца тое, што яно не можа быць правярана і ацэнена электронным спосабам. Яго неабходна правяраць уручную двум незалежным экспертам. Каб нейтралізаваць уплыў чалавечага фактару на ацэнку працы і звесці да мінімуму розніцу ў балах у правяраючых экспертаў, неабходна распрацаваць, выкарыстоўваючы дасягненні псіхалагаў і метадыстаў у галіне выкладання моў, спецыяльную сістэму ацэнвання экзаменацыйнага сачынення (пры гэтым аснову нарматываў ацэнкі павінны склаўшы нормы). Напрыклад, у расійскай сістэме кантролю за якасцю камунікатыўных уменняў вучняў уключаны тыя крытэрыі, якія адлюстроўваюць патрабаванні да разнастайных складнікаў камунікатыўнай кампетэнцыі вучняў: 1) разуменне зместу зыходнага тэксту; 2) моўны аналіз зыходнага тэксту; 3) адлюстраванне пазіцыі вучня; 4)сэнсавая цэласнасць і кампазіцыйная стройнасць; 5) дакладнасць, багацце і выразнасць маўлення; 6) лексічныя памылкі, маўленчыя недахопы; 7) пісьменнасць (арфаграфічная, пунктуацыйная і граматычная).

Кожны з крытэрыяў ацэнваецца адпаведнай колькасцю балаў. У

як асцёрэйтывагавай шкалы ацэнкісачыненняможнавыкарыстацьтрадыцыйную шкалу пераводубалаў у дзесяцібальнуюсістэмуацэнківедаўвучняў.

Такімчынам, выкарыстаннесачынення-разважання на асновепраслуханага і прачытанагатэкстаўдазваляебольшдакладнавызначыць у вучняў ступень сфарміраванасцікамунікатыўнайкампетэнтнасці, функцыянальнуюпісьменнасць, узровеньагульнагаразвіцця, маральнай і сацыяльнайсталасці.

Бібліяграфія

1. Вучэбныяпраграмы для агульнаадукацыйныхустаноў з беларускай і рускаймовамінавучання. Беларускаямова. V - X класы (базавы, павышаны і паглыбленыўзроўні). - Мінск: Нацыянальныінстытутадукацыі, 2007.

2. О проведении государственной (итоговой) аттестации по русскому языку в IX классах общеобразовательных учреждений // Русский язык в школе. – 2006. – № 3.